سفر معصیت

سفر معصیت

س ۶۷۹: اگر انسان بداند در سفری که می خواهد برود، مرتکب معاصی و محرمات خواهد شد، آیا نمازش شکسته است یا تمام؟

ج. اگر سفر و هدف آن معصیت نباشد، ولی در ضمن سفر کار حرام انجام شود، حکم سفر معصیت را ندارد و نماز قصر است. البته اگر کار حرام در تمام طول سفر (مگر ساعات کم) انجام گیرد به طوری که صدق سفر در معصیت الهی کند، در این صورت احتیاط آن است که نماز را جمع بخواند.

س ۶۸۰: کسی که بدون قصد معصیت مسافرت کند، ولی در بین راه برای ادامه و تکمیل سفر قصد ارتکاب معصیت نماید، آیا نمازش را باید تمام بخواند یا شکسته؟ آیا نمازهای شکسته ای که در طول راه خوانده، صحیح است یا خیر؟

ج. واجب است از زمانی که قصد استمرار سفر به خاطر معصیت کرده، نمازش را تمام بخواند و در صورتی که تغییر نیت او قبل از رسیدن به مسافت شرعی بوده باید نمازهائی را که قبل از تغییر نیت یا بعد از آن به صورت قصر خوانده اعاده کند، و به صورت تمام بخواند، و در صورتی که تغییر نیت او بعد از رسیدن به مسافت شرعی بوده، فقط نمازهائی را که بعد از تغییر نیت به صورت قصر خوانده باید اعاده کند.

س ۶۸۱: سفر برای تفریح یا خرید مایحتاج زندگی با فرض فراهم نبودن مکانی برای نماز و مقدمات آن در مسافرت، چه حکمی دارد؟

ج. اگر بداند که در مسافرت مبتلا به ترک بعضی از واجبات نماز می شود، احوط این است که به آن سفر نرود، مگر آنکه ترک آن برای او ضرر یا مشقت داشته باشد. در هر صورت جایز نیست نماز را در هیچ حالی ترک نماید.